

»Regeringen bemyndiges til efter Forhandling med Rigsdagens udenrigspolitiske Nævn og med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg at træffe saadanne Foranstaltninger, som Danmark i Kraft af sit Medlemsskab i Folkenes Forbund maatte være forpligtet til at iværksætte til Opfyldelse af Pagtens Art. 16, Stk. 1, og om hvis Iværksættelse den i givet Tilfælde maatte modtage Opfordring fra Folkeforbundets Myndigheder».

I Medfør af denne Lov udstedte Ministeriet for Handel, Industri og Søfart tre den 18. November — den af Folkeforbundet til Sanktionernes Iværksættelse berammede Dag — ikrafttrædende Bekendtgørelser om midlertidigt Forbud henholdsvis mod Udførsel af visse Varer til Italien, mod Indførsel af Varer fra Italien og mod Kreditydelse til Italien (jfr. Lovtidende A. 1935 Nr. 39). Disse Bekendtgørelser iværksatte for Danmarks Vedkommende i det hele de ved Koordinationsudvalgets Forslag II, III og IV anbefalede Foranstaltninger. Med Hensyn til Forslag V meddeltes det Generalsekretæren, at den danske Regering var opmærksom paa denne Henvendelse med Henblik paa saavidt muligt at handle i Overensstemmelse dermed.

Omkring 1. November havde 50 Stater iværksat Forbud mod Vaabenudførsel til Italien, 49 Lande havde gjort Skridt til Iværksættelse af finansielle Sanktioner, og 50 Regeringer havde accepteret Forslagene om økonomiske Sanktioner. Et ganske overvejende Flertal af Medlemsstaterne gav saaledes Koordinationsudvalgets Forslag deres Tilslutning, selv om der var enkelte Forbehold med Hensyn til Tidspunktet for og den praktiske Gennemførelse af den ene og den anden Forholdsregel. 4 Lande, Østrig,

Ungarn, Albanien og Paraguay stillede sig udenfor Sanktionerne. Schweiz og Luxemburg forbød, under Paaberaabelse af deres særlige Neutralitet, Vaabenudførsel saavel til Italien som til Abessinien. Schweitz erklærede sig rede til at iværksætte Afbrydelsen af den finansielle Forbindelse med Italien og Forbudet mod Udførsel af visse Varer til Italien, men mente ikke at kunne iværksætte den almindelige Standsning af Indførslen fra Italien.

Koordinationsudvalget sendte endelig de forskellige Henvendelser ogsaa til *Ikke-Medlemsstater*, for at give disse Lejlighed til at udtale sig, men uden udtrykkelig Anmodning om Svar.

Oversættelse af det af Forsamlingen den 10. Oktober vedtagne Ønskemaal og de af Koordinationsudvalget og 18-Mands-Udvalget vedtagne Forslag og Beslutninger in extenso findes nedenfor som *Bilag 2*.

Den 10. December fremsatte den franske og engelske Regering et Udkast til et Fredsforslag. Efter dette skulde Abessinien yde betydelige Afstaaelser til Italien, saavel i Syd som i Nord, mod at opnaa en Havn ved det Røde Hav; der skulde derhos i Sydabessinien oprettes et stort Kolonisationsomraade, forbeholdt italiensk Expansion. Den 18.—19. December var der Raadsmøde herom. Mr. Eden fremhævede, at hvis der ikke opnaaedes Enighed om dette Forslag mellem Parterne og i Folkeforbundet, kunde den engelske Regering ikke længere anbefale det. Under Hensyn til den foreløbige Karakter af det fransk-engelske Forslag, tog Raadet ikke Stilling til det. Det overdroges 13-Mands-Udvalget at overveje de Muligheder for Stridens Løsning, som eventuelt maatte fremkomme.

VII. Retlige og konstitutionelle Spørgsmaal.

1. Kvinders Statsborgerret.

Under Drøftelsen i 1. Udvalg støttedes Principet om de to Køns Ligestilling i Nationalitetsforhold af Repræsentanter for

en Del af de Stater, der har undertegnet Montevideo-Konventionen af 1933 om Kvinders Statsborgerret, samt af Rusland, Spanien, Kina og Irland. Norge, Sverige, den lille